

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 2. De transubstantiatione seu conversione totius substantiæ panis & vini in substantiam Corporis & Sanguinis Christi Domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

Porro ad has & similes hæreticorum objectiones respondendum est, observandum est hujus Sacramenti veritatem, non ratione humana, sed sola Dei autoritate inniti; proinde que, ut certò cognoscatur, non ratio, cinium humanum, sed Divinum oraculum esse tantummodo consulendum, videndum, quid asserat Sacra scriptura, non ut ab hæreticis in contrarias & falsas interpretationes distorqueatur, sed ut ab Ecclesia universa & à SS. Patribus unanimi consensu intelligitur. Preterea notandum est SS. Patres, quando non aperte & clarè; sed ambiguè & obscure hoc Sacramento locutos fuisse, ac religiosa quadam precautione illius notitiam occultare voluisse, tum in catechismis, ne ex ea scandalum aliquod paterentur: tum in sermone, inter quos debebant, ne tam preciosam margaritam ante porcos proiicerent; præsertim cum inter fideles nulla tunc circa hujus mysterii veritatem difficultas, dubitatio suborta esset: unde S. Athan. in 1. Apologia sua. *Non est, inquit, fas mysteria non initiatis prodere. Ethnicis non intelligentes derideant, aut Catechumeni curiose facti scandalizentur.*

PARAGRAPHUS II.

De Transsubstantiatione, seu conversione totius substantiæ panis & vini in substantiam corporis & sanguinis Christi Domini.

FIDES Catholica docet non modò corpus & sanguinem Christi Domini realiter in Sacramento Eucharistiæ sub speciebus panis & vini existere, ut supra probatum est; sed præterea nihil substantiæ panis aut vini in remanere, totamque panis ac vini substantiam transmutari & converti in substantiam corporis & sanguinis Christi Domini: quod Concil. Trid. explicavit simul & de-

nuit his verbis: *Persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, idque nunc denuo sancta hæc synodus declarat, per consecrationem panis & vini conversionem fieri totius substantiæ panis in substantiam corporis Christi, Domini nostri, & totius substantiæ vini in substantiam sanguinis ejus: quæ conversio convenienter, & propriè à sancta Catholica Ecclesia Transsubstantiatio est appellata.*

Huic veritati multiples opponuntur errores, quos hic brevier recensere non erit inutile, ut evidentius fiat, quid in hoc mysterio credi, quidve repudiari debeat.

Quidam igitur (ut refert Bellarm. lib. 3. de Euch. cap. 13) attendentes ad modum transmutationum substantialium quæ naturaliter fiunt, in quibus una tantum pars substantialis compositi nempe forma transmutatur, materia prima immutabili permanente; similiter opinati sunt in hoc Sacramento solam panis substantialem formam per consecrationis verba mutari; materiam verò panis remanere, & ab anima Christi informari. Alii è contrario existimaverunt solam panis materiam mutari in corpus Christi, remanente forma substantiali ejusdem panis. Alii arbitrati sunt panem in Eucharistia hypostaticè assumi à verbo divino, eodem prorsus modo quo natura humana ab illo assumpta est. Alii censuerunt substantiam corporis Christi & substantiam panis simul in Eucharistia commisceri. Lutherus denique lib. de captivitate Babyl. cap. de Eucharistia, docuit non esse articulum fidei, quòd substantia panis maneat, vel non maneat simul cum Christi corpore in Eucharistia, ac utrumque sine hæresis periculo posse defendi; sibi tamen videri probabilius & scripturis conformius, quòd in hoc Sacramento panis substantia maneat simul cum ipso Christi corpore.

Refelluntur hi errores, & Catholicæ fidei veritas de transsubstantiatione panis & vini in Christi Domini corpus & sanguinem probatur 1. ex autoritate Ecclesiæ, quæ id expressè & apertè declaravit tum in Concil. Trid. supra relato, tum etiam antea in Concil. Lateran. sub Innoc. III. cap. *Firmiter*, de sum. Trinit. ubi definitum habetur,

betur, In Sacramento altaris corpus & sanguinem Christi
speciebus panis & vini, veraciter contineri, transubstantia-
panem in corpus, & vino in sanguinem: Et in Concil. Rom.
 Nicolao 2. ubi Berengarius iterum hæresim suam ab-
 zans, profitemisque fidem Catholicam sic loquitur: *Cre-*
de, & ore confiteor panem & vinum &c. substantiam
converti in veram ac propriam & vivificatricem carnem
sanguinem Christi Domini.

Probat 2. ex SS. Patribus qui id unanimi consen-
 aasserunt. ut S. Greg. Nyssen. orat. Catech. cap. 37. *Dei*
bo, inquit, *sanctificatum panem in Dei Verbi corpus*
transmutari; ibidemque subdit naturam panis & vini tra-
 elementari in corpus & sanguinem Christi: S. Cyrill. Alexan.
 Epist. ad Calosyrium dicit panem in altari oblatum.
veritatem propriae carnis à Christo converti: S. Damasc. l.
 4. de fide cap. 14. asserit in hoc Sacramento panem &
 num modo mirabili in Christi corpus & sanguinem con-
 S. deaique Ambr. lib. de initiandis cap. 9. ipsam panis
 vini transmutationem in corpus & sanguinem Ch-
 Domini fuse explicat, & variis tum rationibus tum ex-
 plis probat, quæ apud illam utiliter legi possunt.

Obiiciunt 1. hæretici Eucharistiam vocari in scriptura
 panem, ut 1. Corinth. 10. unde inferunt panis substan-
 am simul cum Christi corpore in Eucharistia remanere
 alias falso panis diceretur.

Resp. vocari panem vel quia exteriorem figuram, & a
 panis accidentia retinet, sicut Gen. 18. Angeli vocantur
 ri, quia exterius tales esse videbantur, licet realiter
 non essent; vel quia ante consecrationem verè panis
 ideoque panis dicitur, quamvis amplius non sit; sicut
 scripturis res quædam post mutationem in ipsis factam
 eodem plerumque nomine vocantur, quo antea vocan-
 bantur, ut Exod. 7. virga Moysis in serpentem substan-
 liter mutata, adhuc tamen appellatur virga.

Obiiciunt 2. verbum (transubstantiationis) non re-
 ari in scriptura.

Resp. neque etiam in illa reperiri verbum, *Consubstantialis*, quod Concil. Nicæn. 1. ad Christi Domini naturam divinam explicandam usurpavit; neque ullum tamen Catholicum de veritate per verbum illud significata dubitare: si igitur Ecclesia in Concilio illo sanctissimè ac summa cum ratione id fecit, cur eadem Ecclesia in Concilio Lateran. Florent. & Trident. ad Eucharistiae veritatem expressius significandam, & ab erroribus vindicandam idem præstare non potuit?

PARAGRAPHUS III.

Explicantur quedam difficultates circa transsubstantiationem panis & vini in Christi Domini corpus & sanguinem.

PRIMA est, quid sit propriè illa transsubstantiatio, & quomodo intelligi debeat Omissis variis & prolis super hac difficultate Theologorum disputationibus, breviter dicimus: Transsubstantiationem panis in corpus Christi, non esse ipsius corporis Christi substantialem productionem aut mutationem; id est, Christi Domini corpus per illam transsubstantiationem de novo non produci, nec substantialiter mutari, aut localiter moveri; sed per vim & efficaciam consecrationis fieri, ut desinente tota panis substantia, corpus Christi, quod est in cælo, sine ullo motu locali, aut mutatione sui substantiali, jam esse incipiat sub speciebus ipsius panis; neque solum sub illis sit per simplicem præsentiam sive coexistentiam, sed etiam per unionem quamdam, qualis erat inter substantiam panis, & accidentia ejusdem panis, sublata tamen inhzrentia.

D s

Quod